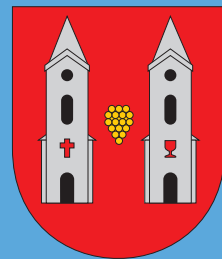

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňanky

zdarma • čtvrtletník vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 9 • číslo 4 • říjen 2017

Úvodní slovo

Starosti pana starosty

Ať mi někdo zkusí vyprávět o tom, že na venkově se nic neděje. Že prý tu lišku dávají dobrou noc a podle některých tu prý posel/chcíp/zemřel pes. Mimochodem tahle slovní polemika hýbala nedávno i vrcholnou českou politikou. A nabízí se tak otázka, jestli ona není ta vrcholná politika spíš pro kočku. Když se tam řeší tohle.

Stačí si přečíst toto číslo Soběhrdského zpravodaje a každý musí vidět, že to není pravda. Ale záleží samozřejmě na tom, co kdo vidět chce, co vyhledává a jestli je ochoten přiložit ruku k dílu nebo si zaplatit a vězt se. Protože to je ten zásadní rozdíl mezi životem na venkově a ve městě. Tady u nás zažijete ledacos zadarmo nebo za drobnou protislužbu, anebo prostě jen tím, že přijдете, zúčastníte se a pomůžete s organizací. Ve městě si můžete vybrat z mnoha atrakcí, které pro vás někdo nachystá. Stačí jen přijít, zaplatit a nechat se bavit. Ovšem nabízí se otázka, jak dlouho vydrží člověku radost z takové zábavy?

Přeju nám všem podzim bohatý na zajímavé události a aktivity. Podzim plodný na zahradách a plný barev v přírodě. A mějme šťastnou ruku u parlamentních voleb. Ať nemusíme s našimi politiky řešit slovíčkaření.

Pavel Bartík

Změna systému nakládání s odpady

Zastupitelstvo se na svém zasedání 27. září podrobně zabývalo problematikou systému pro nakládání s odpady v obci. O konkrétních závěrech ještě budete informováni. Dnes bych jen rád vysvětlil, co nás k této debatě vedlo a kterým směrem jsme se rozhodli vydat.

Zajištění systému nakládání s odpady je jednou z nejdůležitějších úkolů zastupitelstva a také jednou z největších finančních položek v rozpočtu obce. Každý rok na něj vydáme zhruba 600 tisíc Kč a i když odečteme faktury, které zaplatí občané a příspěvek od EKOKOMu za vytríděný odpad, tak obec doplatí zhruba 200 tisíc Kč ročně. To je celkem setrvalý stav, který se již několik let příliš nemění, a sám o sobě by nebyl důvodem pro změnu.

Bohužel v této oblasti se nyní začíná projevovat několik faktorů, které by do budoucna znamenaly výrazný nárůst těchto nákladů. Namátkou jsou to například:

- stoupající personální náklady svozových firem. Lidé na špinavou práci prostě nejsou a těm, kteří ji dělají, je třeba lépe zaplatit.
- mezi roky 2018 až 2024 se zvýší poplatek za uložení tuny odpadu na skládku ze současných 500 Kč na konečných 1 850 Kč. Jen samotný tento fakt by znamenal nárůst našich nákladů o více, než 100 tisíc ročně.
- od roku 2024 se nemají ukládat odpady na skládky a mají být spalovány ve speciálních „Zařízeních pro energetické využití odpadu“ (ZEVO). Ty nebudou v každém okrese, jako skládky a odpad tedy bude třeba vozit na delší vzdálenosti, což se samozřejmě prodraží.

A to není zdaleka vše. V kostce to bude znamenat, že se ceny za odvoz odpadu od našich prahů výrazně zvýší. Odhady říkají, že to může být až dvojnásobek současných cen. Nechceme se jako zastupitelstvo dostat do situace, kdy buď veškeré náklady přenešeme na občany, nebo budeme muset do kolonky odpadů přesouvat statisíce z jiných položek rozpočtu.

Cesta k řešení tohoto problému nebude jednoduchá a už teď je jasné, že bude výrazně ovlivněná tím, na kterou stranu se přikloní

naše vrcholná politická reprezentace. Jedno je ale jisté. Stále bude platit jednoduché pravidlo:

- za vytríděné použitelné suroviny z odpadu někdo platí nám a za zbytkový komunální odpad platíme my

Proto je v zájmu nás všech, abychom co nejvíce třídili odpad a do černé popelnice dávali jen to, co nelze dát do barevných nádob. Ze statistik se dá vypočítat, že v našich obcích třídíme dobře. Ale jak se říká ve škole „dobře je za 3“ a je to průměr. Přesně tak si stojíme s naším tříděním. Jsme průměr ve srovnání s jinými obcemi Středočeského kraje a prostor pro zlepšení tak určitě je.

Proto zastupitelstvo rozhodlo, že od 1.1.2018 zavedeme do systému možnost třídění v domácnostech. Každá nemovitost, která je celoročně obývaná, dostane k černé popelnici ještě modrou na papír a žlutou na plast. K třídění tedy bude stejně daleko jako k odkládání odpadu do černé popelnice. Věříme, že to našim občanům ještě usnadní ekologicky i ekonomicky odpovědné chování k odpadům. Všichni potřebujeme co nejvíce snížit množství odpadu, který odkládáme do černých popelnic, protože jinak nás to připraví o peníze na jiné důležitější položky jako jsou opravy, výstavba a investice.

Přesné nastavení systému se bude ještě odlaďovat v nejbližších týdnech a až bude vše připraveno, dozvíte se podrobnosti. Už teď je jisté, že zastupitelstvo našlo odvahu udělat netradiční krok, který v okolních malých obcích srovnatelné velikosti není příliš využíván. Nebojíme se i jako malá obec být průkopníky moderních přístupů.

S pozdravem „třídění zdar a odpadům zmar“.

Pavel Bartík

Pohádka o mistrech kuchařích

Jak začít tuto pohádku? Nejlépe jako každou, která dobře dopadne, a tak tedy - bylo, nebylo, za devatero horami a devatero řekami v malebné krajině stály po dlouhá staletí skoro zapomenuté vesnice – jedna starší a váženější, a té se říkalo Žiňany, a druhá malebnější a blíž lomu, a ta se jmenovala Žiňanky. V těch vesnicích byla parta milých lidí, a ti si říkali hasiči. Budeme se povídat o několika z nich. Říkejme jim třeba Bába, Krakonoš a Svatý otec.

Jednoho parného srpnového dne sbalili Bába, Krakonoš a Svatý otec vše, co by se mohlo cestou hodit, naložili ženy a děti a vyrazili na zaslouženou dovolenou. Posledních pár dní před odjezdem připravovali tradiční pouťové odpoledne Pod lípami a strávili tak spoustu hodin přesčasy a nočními šichtami. Těšili se, že tam, kam dorazí, nastane týden klidu a pohody a dobijí baterky a náležitě se připraví na nadcházející kuchařskou soutěž. Ta se koná každý rok v nedaleké kotlině mrazu a mlhy – to místo se jmenuje Bedřč a než tam začnou vařit své podzimní menu, tak upečou velkou spoustu husí a všechny tam snědí. Naši pohádkoví hrdinové tam každý rok upečou nejlepší husy. A protože upěť pořádnou husu dá spoustu práce, potřebovali si na to pořádně odpočinout.

A tak vyrazili. Cestou necestou, autem i motorkou se nakonec šťastně dostali až do Chodské strážnice. Že to neznáte? To je taková hezká chalupa v Pelechách. V Pelechách? Co to je? Pro zvědavé – Pelechky jsou malá chodská vesnice nedaleko Domažlic. Jsou však ojedinělé a netradiční (tak jako ostatně každý jiný pelech☺). Pelechky jsou totiž samostatnou obcí, žije tam asi 80 obyvatel a mají paní starostku. Ta nejen, že pevnou rukou šéfuje celé obci, ale starostuje i místním hasičům, vede plně zásobný obchod a každou středu, pátek, sobotu i neděli otevřívá hospůdku,

kde má na čepu 2 druhy točených piv a další značky v lahvové podobě. Jo a taky má dvě pěkné kozy a ty dojí a dělá sýry.

Tak mě napadá, jestli ten náš starosta nemá ještě nějaké rezervy, co říkáte?

No a naši hoši, když se řádně zabydleli, dětem a ženám rozdělili pokoje a úkoly na celý pobyt, rozhodli se poznat místní zvyky a vyrazili ochutnat těch pár točených značek. Středeční večer probíhal asi takto...

1. Pivo – Bába „...to je stejný jako u nás...“. Krakonoš „...jen ta Miluška za výčepem vypadá líp než Pásek...“. Svatý otec „...hele, tamhle visí nějaký plakát...“

2. Pivo – Bába „...GURGUL? Mladá paní (starostová), to je nějaké nářečí? Starostové „...Ne, to v sobotu soutěžíme o nejlepší guláš...“. Krakonoš „...No ještě, že v sobotu ráno odjíždíme...“. Svatý otec „...Škoda, že jsme se to nedozvěděli dřív...“

3. Pivo – Jouza od vedlejšího stolu „...Vod kundá vy ste?“ Svatý otec „...zde to zkrátíme – v několika desítkách minut seznámí přítomné s historií a současností Spojeného království Žižňanského, místními pamětihodnostmi, lidmi, funkcemi a příbuzenskými vztahy. Starostová na to odvětila „...hezky, takže v sobotu budete vařit guláš a podejte mi sem ty prázdný pullitry...“

4. Pivo – Svatý otec „...hele, tak já zavolám tý majitelce strážnice, zda by nás tu ještě nechala do neděle...“. Odchází telefonovat. Za pár minut hlásí „...domluveno, máme to prodloužené...“. Bába „...Jouzo, zapiš nás do soutěže...“

5. Pivo – seznámení s pravidly a hurá na to.

Čtvrteční ráno přineslo do Chodské strážnice velký rozruch. Bylo třeba sehnat potřebné ingredience, nechat z domova zaslat soutěžní dresy, uklidnit ženy ze změny programu a povzbudit děti do další zajímavé akce. Navečer bylo naložené maso a začala se pomalu vařit dlouhá morková kost z pěkného býka. Ženy již pochopily důležitost tohoto počínání a začaly si potichu špitat, že jsou zvědavé, jak to ti hošáci zvládnou. Vždyť přece ony vládnu kuchyní...

Pátek – celý den pomalu bublal vývar. Kost začínala měknout. Pošta doručila na obecní úřad k rukám paní starostové expresní zásilku z benešovského okresu a z ní vypadly soutěžní dresy nově přihlášeného družstva. Bába se Svatým otcem vyrazili do Pelechenského koutu obhlédnout místo akce. Pomohli místním postavit obří stan a připravit vše na nadcházející den. Dozvěděli se, že konkurence bude letos největší ze všech ročníků – až prý 10 družstev. „...No no pěkně...“ řekli si.

V sobotu v 13⁰⁰ to vypuklo. V tento čas napochodovalo „jen“ 9 soutěžních družstev do stanu na vyhrazená místa. Stan byl plný různých vařících zařízení – od otevřeného ohně, elektrických plotýnek až po plynové vařeče. Každý soutěžící měl za úkol přinést maso a ostatní ingredience v syrovém stavu a maximálně uvařený vývar. V pět odpoledne mělo být hotovo k odevzdání soutěžního vzorku. Naši kuchaři na nic nečekali – Svatý otec loupal cibuli, Bába rozehrával olej a Krakonoš se ujal úkolu dostatečně zásobovat kuchaře přísunem tekutin. Protože jak jeho zkušenost praví „...na takovém soutěžním vaření je přece nejdůležitější dostatečné podleívání...“. Za pár minut začala pění cibule a do hrnce se vydalo dusit maso. Vůně ze stanu přilákala desítky mlsných (a hladových i žíznivých) návštěvníků, kteří začali kolem soutěžících kroužit a strkat nos pod pokličku. Krakonoš měl v návalu před stánkem co dělat, aby zajistil trvalý přísun tekutin.

Náhle se stanem rozlehly zvuky harmonik a začala vyhrávat místní „Vranovanka“ pod vedením zkušeného mistra. Chodky začaly trylkovat a chvílemi se zdálo, že ještě za světla naleznou na stůl. Naštěstí včas vyhlásili pořadatelé první z řady soutěží k povznesení pivní kultury. Byla to známá klasika „Pivo na čas“. Bába i Svatý otec do té doby hlásili, že na žádné soutěžení nebude čas, protože rodičí guláš je třeba stále míchat, dochucovat a podlévat. Předvedené výkony místních borců je však nenechaly chladnými a taky tam poslali jedno na ex. Chvilí dosažený čas vypadal na stupně vítězů, ale mocný finiš a opakované pokusy jiných soutěžících pořadím zamíchaly.

Guláš bublal dál, čas plynul a tempo dechovky narůstalo. Najednou přišla další soutěž – poznávání piv. Bába se soustředil na guláš, Krakonoš se z funkce zásobovače cítil vyčerpaný, a tak Svatý otec nastoupil a ukázal přítomným, že ochutnávky druhů piv patří k jeho silným stránkám. Vybojoval slušné druhé místo a rychle se vracel

k vařečce, protože míchání a ochutnávání a dochucování se stalo stále důležitějším prvkem kuchařského umu. Proběhla další soutěž v pojídání piva lžící z talíře, kdy Svatý otec opět ctěl heslo, že je důležité se akce zúčastnit.

A najednou tu byla pátá hodina a přívody energie do vařičů se zastavily, hořící ohně byly uhašeny. Z návštěvníků starostová vylosovala 5 porotců a ti se v ústraní nachystali k hodnocení. Každé družstvo vylosovalo své číslo a dalo k němu vzorek svého guláše. Pak se davem přihlížejících prodrali porotci a začali ochutnávat. Když nějaká porce chutnala, dali do přiložené mističky kuličky, které měli k hodnocení. No a kdo to neviděl, neuvěří. U soutěžního družstva našich kuchařů hromádka rostla a rostla, až nakonec se kuličky v misce neudržely a začaly padat ven. O vítězi bylo rozhodnuto – nejlepší guláš v 6. ročníku Pelechenského gurmánského guláše uvařili Bába, Krakonoš a Svatý otec.

Byl jsem tam a opravdu ten guláš byl nejlepší. A protože tihle kuchařští mistři opravdu umí, tak nabití novými zážitky a povzbuzení úspěchem neváhali, přibrali ještě dalšího světoznámého kuchařského šéfa Černocho a na té huse v Bedřči upekli husu, jakou svět ještě neviděl – husí segedýnský guláš a husí rizoto ☺

Nevěříte? Vyrazte příští rok v srpnu do Pelechů nebo Bedřče a poznáte mistry kuchaře v akci.

Tým kuchařů BaKraSO

Předvánoční příspěvek pro děti od obecního úřadu

Obecní úřad každoročně uděluje peněžní příspěvek pro všechny děti do 15 let, které mají v Soběhrdech a přilehlých osadách trvalý pobyt. Letos bychom rádi udělali změnu ve vyplácení (částka se nemění, stále zůstává 500 Kč na 1 dítě). Rádi bychom tyto příspěvky rozesílali rodičům na bankovní účet. Tato metoda se nám v dnešní době jeví jako naprosto samozřejmá a jednodušší pro obě strany. Prosíme proto všechny rodiče, jejichž děti mají na příspěvek nárok, o zaslání svého čísla účtu na e-mail obec@sobehrdy.cz do 15. listopadu 2017. Příspěvek bude rozeslán v průběhu prosince. Pokud chcete nadále dostávat příspěvek hotově, bude nutné si pro něj přijít na obecní úřad v termínu od 1. do 20. prosince 2017. Úřední hodiny jsou každou středu od 16 do 18 hodin, případně po domluvě jindy. Příspěvky musejí být vyplaceny do konce tohoto roku. Věříme, že tato tradice Vaším dětem každoročně zpříjemňuje vánoční svátky.

Václava Baštařová

Tanečky v herničce

Milí rodiče a hlavně děti malé či větší (věk nehraje roli) :

Rádi tančíte, učíte se nové básničky, říkanky nebo rádi něco vyrábíte a zkrátka rádi byste si občas přišli zařadit s kamarády do herničky? Pokud ano, tak Vás moc ráda přivítám mezi námi :) začínáme 17.10. a budeme se vídat každé úterý v 18 hod. Rodiče nechte doma, ať si taky chvíli odpočinou a my si to spolu užijeme :) A na co se můžete těšit? Budete se učit různé tanečky (např. ptačí tanec), tématické básničky, zábavné hry - třeba s padákem, ale také občas budeme něco vyrábět, zkrátka děláme to, co nás baví a u čeho zažijeme spoustu legrace. Hernička se nachází vedle kanceláře pana starosty. Budu se na Vás moc těšit. Více informací na jana.spidrova@seznam.cz.

Jana Špidrová

Zapište si do kalendáře

- 20.-21. 10. Volby do Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR
- 28.10. Zvon míru v Žižanech
- 4.11. Přednáška Vápenky a vápenictví na Benešovsku na přelomu 19. a 20. století v Mezihoří
- 12.11. 15:00 Kafe se starostou na téma Strategický plán rozvoje obce po roce 2018
- 2.12. Rozsvícení vánočního stromčku v Soběhrdech
- 13.1.2018 Hasičský ples v Soběhrdech

Blahopřejeme

- 1.11. Božena Řeháková, Soběhrdy 85 let**
- 10.11. Jarmila Chlistovská, Žižánky 70 let**
- 18.11. Jan Špaček, Phov 70 let**
- 29.11. Anna Platilová, Žižánky 80 let**
- 18.12. Vladimír Vachoušek, Soběhrdy 75 let**

Pozvánka – Vápenky a vápenictví na Benešovsku

Sousedé, přijměte pozvání na přednášku pod názvem Vápenky a vápenictví na Benešovsku na přelomu 19. a 20. století. Tu nám 4. listopadu 2017 v 19.00 hodin v Kulturním domě v Mezihoří přednese historik Michal Horáček alias Rash (Ústav hospodářských a sociálních dějin FF UK). Pivní truňk bude na čepu z pivovaru Ferdinand. Případné informace směrujte na liznici@liznici.cz

Martin Kulíšek, Spolek lízníků

4. LISTOPADU 2017 - 19:00

Kulturní dům Mezihoří (Mezihoří 18)

Přednáška:

VÁPENKY A VÁPENICTVÍ NA BENEŠOVSKU NA PŘELOMU 19. A 20. STOLETÍ

přednese historik moderních hospodářských dějin Michal Horáček

Ln Benešov
Technický
Industriální

Zvon míru v Žižanech

Již od roku 2008 se členové SDH Žižany připojí k nadnárodní aktivitě Zvon míru. Že nevíte, co to je Zvon míru? Pojďme se tedy podívat trochu do historie...

Vznik Zvonu padlých

Během 1. světové války se v Itálii českoslovenští příslušníci průzkumných rot (1600 – 1800 mužů) významně podíleli na osvobození Trenta, Pergine a Rovereta. V rozkazu ze dne 3. listopadu 1918 je generalisimus Diaz oceňuje slovy: „Čestné citace zasluhuje 1. skupina lehké jízdy Padova IV. armády, 4. skupina alpinů, 29. útočný oddíl XXIX. armády, kteří první vstoupili do Rovereta, a 39. průzkumný pluk československý, který bojuje po boku našich armád“. Proto si gen. Diaz přál, aby tito Čechoslováci byli zastoupeni při podepisování rakousko-uherské kapitulace na hradě v Roveretu.

Právě tehdy farář Don Antonio Rossaro navrhl, aby ze zbraní, které zůstaly na polích, loukách a v lesích, byl ulit zvon, který by svým hlasem připomínal památku obětí boje za svobodu: La Campana dei Cauduti – Zvon padlých. Na výzvu italské vlády darovaly kov všechny země, které se zúčastnily první světové války, a to i ČSR, která z plzeňské zbrojovky darovala část kanónu.

Před 80 lety, 24. května 1925, byl zvon umístěn na roveretském hradě, kde bylo vybudováno i válečné muzeum. Se vzpomínkou na matky, které v bojích ztratily své syny, byl zvon pokřtěn Maria dolens (Matka trpící). Slavnosti se zúčastnil král Viktor Emanuel III., diplomaté ze zemí, které na nový zvon přispěly. Československá vláda pověřila zastupováním republiky našeho milánského konzula Jana Lašku, italského legionáře, který byl za války v hodnosti poručíka pobočником slavného velitele gen. Grazianiho, velkého přítele našich vojáků.

Původní zvon byl po letech pro poškození demontován, roztaven a znovu ulit, do Rovereta byl vrácen 26. května 1940. Po dvaceti letech se ve zvonu objevila trhlinka, už neopravitelná. Zvon byl znovu snesen, roztaven a 1. října 1964 znovu ulit. Před 40 lety se vracel zpět a v triumfálním průvodu jej po cestě Itálií všude zdravili. Nevracel se však na hrad, ale na nové, velmi citlivě vybrané místo, na pahorek Colle di Miravalle, vysoko nad řekou Adicí a nad památníkem Assário Castel Dante, na místo někdejšího zámku, kde pobýval Dante a psal zde svou Božskou komedii.

Parametry zvonu

Roveretský zvon patří k největším na světě, jeho výška je 3,36 m, průměr 3,21 m, váha 22,6 tun. Je zavěšen na mohutné kovové konstrukci, zapuštěné do betonového podkladu, ohraničen ozdobným plůtkem a obklopen 114 stožáry s vlajkami národů, které po boku Itálie bojovaly za svobodu. Asi 15 m od zvonu je ve stínu okrasného keře na kamenném podstavci bronzová busta Dona Antonia Rossara (1983 – 1952). Zvon je rozezníván z města pomocí elektromotoru, každý večer se ozývá jeho hlas ve 21 hodin stem úderů. Jeho zvuk se odráží ozvěnou od úbočí Monte Balda a Doss Alta, v místech těžkých bojů našich dobrovolníků. Zvon je zdoben reliéfy, které představují válku i mír. Nejznámějším se stal vyrytý výrok papeže Pia XII: „Mírem není nic ztraceno, válkou může být ztraceno všechno.“

Slavnostní zvonění

Na počest našich obětí zněl zvon dvěma sty úderů původně 15. června – se vzpomínkou na hromadné popravy našich legionářů a na těžkou bitvu na řece Piavě, která nepředstavuje pouze jeden z nejkrvavějších bojů našeho vojska v Itálii, ale také první krok ke konečné porážce nepřitele. Později byl termín změněn na 28. říjen. Již mnoho let se u zvonu konají slavnostní shromáždění za mír ve světě.

Na letošní 28. říjen chystáme také program pro nás a naše spoluobčany. V podvečer budou děti vyřezávat dýně a připravovat výzdobu vesnice. A večer se všichni, malí i velcí, sejdem, přineseme něco dobrého na zub a o deváté večerní se nad Žižany rozezní dalších 200 úderů na zvon. Přidáte se letos i Vy...?

Připojte se i Vy k Říčanské výzvě

V roce 2001 vznikla tzv. Říčanská výzva, ve které starosta města vyzval všechny starosty v ČR, aby se připojili na památku všech válečných veteránů, padlých v minulých válkách, k tomuto zvonění. Jako první ji přijal starosta MČ Praha-Řepy a postupně se výzva rozšiřovala a stále rozšiřuje na další města, farnosti a obce.

Budeme rádi, když se i vaše obec připojí k výzvě a zúčastní se slavnostního zvonění:

28. října ve 21 hodin spolu s Roveretem

11. 11. v 11 hodin na Den válečných veteránů

8. května ve 12 hodin na oslavu ukončení druhé světové války.

I Vy můžete velebným hlasem zvonů připomenout všem vděčnou vzpomínku na oběti, přinesené ve statečném boji za svobodu v prvním, druhém i třetím odboji.

Průkopnice této výzvy je paní PhDr. Zlata Fořtová z jednoty ČSOL Prahy 6, která celou tuto akci spustila v roce 1998 jako první a jako první byla sepsána v roce 2001 v Říčanech, proto Říčanská výzva. Zpráva o výzvě vyšla v Říčanském kurýru 25. 10. 2001 a byla odeslána do italského Rovereta již 14. 9. 2001.

S rozšiřování této výzvy se velkou vervou a nadšením ujal a vykonává pro ni mnoho pan Mgr. Alexej Bezděk z Prahy. Díky jeho elánu se podařilo získat a zapojit mnoho přátel a obcí České republiky.

Výzvu dále vyhlášují a předávají za ANLET pplk. Ing. Jaroslav Houška a za SDH Pyšely Jan Kostrhoun.

Jan Šíma

Velitel SDH Žiňany, s přispěním informací na www.anlet.cz

PYRO-CAR Bielewo 2017

Na pozvání starosty okrsku dobrovolných hasičů v Krzywiniu Pawla Buksalewicze odjela do Polska delegace SDH Soběhrdy ve složení Martin Šašek, Filip Vykydal a níže podepsaný na III. Sraz historických hasičských vozidel PYRO-CAR Bielewo 2017. Sraz organizuje okrsek dobrovolných hasičů Krzywiń a sbor dobrovolných hasičů Bielewo pod záštitou starosty města a obce Krzywiń Jacka Nowaka.

Na cestu jsme se vydali v deštivý pátek 1. září hasičskou Octavií v 9 hodin s velkým optimizmem, že v pohodě dojedeme do 18 hodin na místo, ale realita byla podstatně horší, než jsme čekali. Zvolili jsme Pawlem doporučenou cestu přes hraniční přechod Lubawka ve směru na Legnici. V důsledku stavby dálnice nás čekaly četné objízdky a neustálý déšť zpomaloval jízdu. Dojeli jsme však šťastně s nepříliš velkým zpožděním. V Lubini čekal na nás Pawel a doprovodil nás na místo ubytování do Łagowa. Ubytovnou byla hezky přestavěná bývalá škola, kde byla z vedlejší hospodářské budovy udělána útulná klubovna. Bylo tam ubytované také družstvo SDH Radňoves, které přijelo s historickou ruční stříkačkou. Obec Radňoves leží asi třicet kilometrů jiho-východně od Žďáru nad Sázavou. Večer nás čekala seznamovací večere ve vsi Cichowo v restauraci na břehu jezera s příhodným názvem Wodnik. Z Čech tam kromě nás byla družstva SDH Vranov, SDH Radňoves, SDH Jámy a bývalý okresní starosta dobrovolných hasičů v Benešově Josef Páv s manželkou. V srdečné atmosféře se večere protáhla do velmi pozdních hodin.

Sobota 2. září nás přivítala hezkým počasím, po snídani připravené milou hostitelkou jsme vyrazili s dalšími českými hasiči autobusem na výlet po okolních pamětihodnostech. První zastávkou bylo muzeum truhlářství ve městě Krobi. Soukromé muzeum vzniklo z truhlářské dílny, kde zůstaly po ukončení provozu všechny původní stroje a nástroje ze začátku 20. století. Vedle v hospodářské budově je také nevelká expozice věnovaná cyklistice. Pak jsme navštívili nádhernou baziliku na Svaté hoře u města Gostyń, kterou vybudovali italští architekti po vzoru benátské baziliky Santa Maria della Salute. Po vydatném obědě v Bielewu jsme jeli na výlet do Cichowa, kde jsme navštívili filmové muzeum Soplicowo, což je skanzen budov postavených pro natáčení filmu Pan Tadeusz režisérem Andrzejem Wajdou, podle stejnojmenné poemy velkého polského romantického básníka Adama Mickiewicze. Díky hezkému počasí byla pak vyhlídková plavba po jezeře příjemným zážitkem. Večeři spojenou se společenským programem připravili hostitelští hasiči v Bielewu. Pěkným zážitkem bylo vystoupení mládežnického souboru Semplice z krásnými písněmi v působivém aranžmá. Během večera proběhla také pivní soutěž šestičlenných družstev, kdy bylo třeba vypít co nejrychleji tři točená piva a tři láhvev. Naši hasiči se aktivně s plným nasazením zapojili do té oblíbené soutěže mezi

hasiči, Martin vydatně pomáhal družstvu SDH Radňoves a Filip družstvu z Vranova. Této večere se zúčastnili také slovenští hasiči z Matějovic nad Hornádem se dvěma hezkými děvčaty v krásných lidových krojích pod vedením dobře nám známého z hasičských dní na Konopišti Ladislava Dolanského. Příjemná zábava v srdečné atmosféře, kde nebyly žádné jazykové problémy, pokračovala do pozdních hodin.

Hlavní program PYRO-CAR začal v neděli 3. září po obědě ve 13 hodin vystoupením dechové kapely SDH (polský OSP) Krzywiń a mažorettek. Po oficiálním zahájení starostou Krzywinia Jackem Nowakem následovala soutěž družstev v netradičním požárním útoku. Po zdolání jednoduchých překážek museli hasiči zvolit vhodný klíč do vrat, aby pak mohli pokračovat v útoku a nastříkat do předem (z pěti možností) neznámého otvoru. Soutěžilo několik polských družstev s různými ručními stříkačkami a také družstva SDH Radňoves, SDH Jámy a slovenské družstvo. Velmi příjemný byl pohled na útok dětských družstev SDH Jámy a OSP Bielewo. Děti v hezkých hasičských uniformách přijížděly roztomilými, do svých rozměrů přizpůsobenými auty a rezolutně útočily na oheň. Dále pak pokračovala soutěž hasičských vozidel Vstup do brány, kde se ověřovala schopnost řidiče správně odhadnout rozměry svého vozidla, což je důležitá vlastnost řidiče hasičského auta při ostrém zásahu. Mezi jednotlivými soutěžemi vystoupil vokální soubor, který jsme poznali na sobotní večeri, ale s rozšířeným programem, proběhla prezentace skupiny polských motorkářů a mohli jsme se podívat na předvedení plochodrážních motorek. Proběhla také dražba dřevěné sochy volavky ve prospěch dětského družstva OSP Bielewo. Socha se vydražila za 300 zł a pohodový a velmi vtipný Laco Dolanský vybral do hasičské helmy mezi obecenstvem dalších více než 700 zł. Draženou sochu vyřezal místní velmi zručný sochař, o čemž jsme se sami přesvědčili, když jsme v sobotu viděli velký dubový špalek, z něhož pak v neděli už stál na hřišti medvěd v hasičské přilbě s proudnicí. Závěr soutěže poznamenalo zhoršené počasí, deště se hasiči nebojí. Všechna družstva byla odměněna dárky a diplomem. Je vhodné poznamenat, že celou soutěž velmi poutavě moderovali manželé Alicja a Paweł Buksalewiczowie. Večer při večeri jsme se rozloučili s pořadateli akce, poděkovali za perfektní organizaci a srdečné přijetí.

V pondělí 4. září jsme odjízďeli za krásného počasí, po dřívějších zkušenostech jsme zvolili jinou trasu přes Rawicz a Wrocław, což se nám vyplatilo, ještě jsme stihli dát si pivo v soběhrdské hospodě a uzavřít první zahraniční cestu soběhrdských hasičů. Závěrem bych chtěl poděkovat upřímnému příteli českých hasičů, který má velkou zásluhu na navázání a udržování přátelských kontaktů mezi polskými a českými dobrovolnými hasiči Pawłu Buksalewiczowi.

Maciej Kucharski

ZPRAVODAJ OBCE SOBĚHRDY

Čtvrtletník Obce Soběhrdy • Ročník 9 • Náklad: 200 výtisků • Vydavatel: Obecní úřad Soběhrdy
Odpovědný redaktor: Pavel Bartík • Redakce: Václava Baštářová, Jan Šíma • Registrace: MK ČR E 18629
Vydavatel: Obecní úřad Soběhrdy, 256 01 Soběhrdy 60 • telefon/fax: 317 795 639
e-mail: obec@sobehrdy.cz • Toto číslo vyšlo 12. 10. 2017